

Stichting SonMar Namasté

Projecten in Nepal

www.stichtingsonmar.nl

bankrekening: NL72INGB0004558791,

t.n.v. Stichting SonMar Namasté, IJsselstein

Nieuwsbrief maart 2022 – Reisverslag Nepalreis 2022

Na veel hopen, duimen, wachten, op afstand leven, hakten we half januari de knoop door: we gaan naar Nepal! 'Alleen noodzakelijke reizen'.... We vonden onze reis noodzakelijk genoeg om ons door een berg papierwerk heen te slaan.

PCR uitslagen negatief, en dus vlogen we de volgende dag, vrijdag 28 januari 2022.

Beide gewapend met een map vol benodigde papieren die we op de juiste momenten aan de juiste mensen konden laten zien.

Op Kathmandu Airport was het spannend: moesten we nu in quarantaine? De informatie daarover was verschillend en ten minste 1 nacht zouden we in een hotel moeten verblijven. Om daar nog een extra test te doen, voor we konden doorreizen.

Toen ter plekke bleek dat dit niet nodig was, liepen we gelijk door naar Domestic.

We hadden nog geen tickets, maar dat was geen probleem. Op de stoep konden we bij twee mensen van Buddha Air tickets kopen, de nummers werden op een hand geschreven, Marjolein ging mee naar een kantoortje om te betalen. En dat was dat. Twee tickets voor dezelfde dag!

Snel de familie inlichten dat we vandaag al kwamen, in plaats van morgen.... Surprise!!!

Eind van de middag arriveerden we in Pokhara, en werden we opgehaald door Dipak Adhikari en 'onze' driver Arjun. Tranen van geluk en vreugde!

We hoorden de volgende dag al dat de mensen in de omgeving van onze scholen het een beetje eng vonden om ons te ontmoeten. We kwam immers uit een donkerrood Nederland...

Uiteraard begrepen we dit en slikten onze teleurstelling dapper weg.

Schakelen dus.

Wat kon er wél?

In de eerste week, waarin we bezoeken hadden gepland die nu niet konden doorgaan, besloten we om eerst naar Chitwan te reizen. In het zuiden van Nepal ondersteunen we de Sapana School in Sauraha. Daar waren we van harte welkom en dus regelden we de trip met Arjun en zijn Suzuki.

Een paar dagen verbleven we in de lodge van Dhruva en Barsha Giri, tevens onze contactpersonen van de school.

Het was heerlijk om iedereen weer te ontmoeten, de school te bezichtigen, te praten over onderwijs in Nepal, plannen te maken.

Daarnaast gingen we een dag de jungle in en genoten we van de prachtige natuur in Chitwan. Een compleet andere wereld in vergelijking met Pokhara en omgeving!

Na vier dagen reden we weer terug naar het noorden, uitgerust en met de bekende adrenaline die vrijkomt als we scholen bezoeken en projecten kunnen oppakken.

De volgende school die we konden bezoeken was de Sharada School, bij Sarangkot. Vlak onder het springveld van talloze paragliders ligt deze school. In 2019 kon hier een keuken gerealiseerd worden, waardoor koken veiliger kon gebeuren. Toen een eerste bezoek aan deze school, en nu wilden we deze plek graag nog een keer bezoeken.

Eerst was hier een Belgische organisatie actief, maar die hulp is gestopt sinds eind 2019.

Nu was er niks meer.

Geen schrift, papier, potlood, speelgoed.

Niks.

Wat is jullie wens? Na die vraag kwam er een hele wensenlijst (logisch!) en vroegen we om de hoogste prioriteit.

De toiletten.

Een bezoek aan de toiletten maakte al snel duidelijk dat dit een project zou worden voor onze stichting. Wat is er nodig om dit op te knappen?

We gaven het eigenaarschap aan het hoofd van de school, en vroegen hem een begroting te maken. Daarnaast bedachten we dat we hier een week later zouden terugkomen met basis materialen voor langere tijd.

Een paar dagen later kwam de begroting, en ondertussen hadden veel mensen in Nederland een extra donatie gedaan voor dit Toilet Project. Het kon gebeuren!!!

Dipak, die project manager is van de andere scholen, vroegen we mee voor het tweede bezoek aan deze school.

De Sharada School is nu officieel opgenomen in ons steunprogramma, en dat betekent ook dat Dipak ook hier de project manager is geworden!

Daar zijn we heel blij mee, want hij is slim, slagvaardig, ervaren en heel goed in contact met ons. Ook als we weer in Nederland zijn. Een onmisbare persoon in onze organisatie!

We besloten hem een klein salaris te geven voor zijn werkzaamheden.

Aan het eind van de tweede week bezochten we op 1 dag drie scholen die in hetzelfde gebied liggen. Een strak geplande dag, met bezoeken aan Gaun Pharka School waar we in 2018 zoveel vrijwilligerswerk hebben gedaan, de Bayrabi School waar we de school hebben kunnen opknappen in 2019, een lunch bij de vrouw van Dipak, en een bezoek aan een nieuw op te nemen school in Ramadi.

Een feest van herkenning, veel tranen van geluk over en weer, bloemenslingers, toespraken, een tijd die veeel te snel ging, afscheid nemen (we waren er pas net....) om door te gaan naar het volgende. Tot volgend jaar!

Marjolein deed haar speech in het Nepali, en Wim in het Engels (vertaald door Dipak).

In beide speeches deelden we dat dit werk alleen mogelijk is door alle donateurs in Nederland. Samen kunnen we veel mensen ondersteunen die het zo hard nodig hebben.

Na de heerlijke lunch bij Sita, reisden we verder naar Bayrabi.

Ook daar was het fijn om elkaar terug te zien! De school ziet er nog steeds netjes uit, ze onderhouden het gebouw goed. Iedereen is er trots op dat hun school er nu zo mooi uitziet.

De derde school was de Birendra School in Ramadi.

Ons eerste bezoek, ook voor Dipak.

Een rondleiding, een gesprek met de belangrijke mensen van de school, onderling overleg.

We besloten deze school ook op te nemen en konden al dingen toezeggen, zoals basis materialen en een voedselprogramma.

De plek van de Birendra School is ongelooflijk mooi! Prachtige vergezichten, een hechte gemeenschap. De school is 71 jaar oud, en is gesticht door de opa van een van de mannen die we daar hebben ontmoet. Deze kleinzoon nam ons mee naar zijn dorp, en vertelde over hun cultuur. We kregen zo een mooi beeld van de plek waar de kinderen van deze school wonen. De mensen werden steeds losser en ontspannen met ons en we konden lachen om grappen. En zelfspot natuurlijk, dat ook: wij die zo lang zijn, en overal moeten bukken. Maar humor is internationaal en verbindend.

We reden aan het eind van de dag bijna in stilte terug naar Pokhara.

Wat een dag. Wat een ontmoetingen. Wat een verschil kunnen we met elkaar maken!

De dagen na dit bezoek konden we veel dingen verder uitdenken, berekenen, bespreken, besluiten.

We maakten agreements, met daarin de afspraken per school voor het komende jaar. Dipak gaat dit allemaal supervisen en is daarmee al begonnen.

Ook bezochten we de Annapurna School waar we een pakket speelgoed en schriften konden brengen. De school waar het in 2009 allemaal begonnen is!

Na onze terugkeer in Nederland, is Dipak al diverse keren naar Sarangkot gereden om het Toilet Project te begeleiden. En om daarna foto's naar ons te sturen van de voortgang. Hij is ook al inkopen gaan doen voor de Birendra School, en heeft de materialen vorige week gebracht. Wij kijken terug op een intens bezoek, prachtige ontmoetingen, heldere afspraken.

Jammer dat er weinig tijd was om vaker te gaan, langer te blijven bij de mensen waar we in al die jaren zo'n band mee hebben opgebouwd.

Volgend jaar.

We hopen dat Corona dan niet meer zo'n stempel drukt op de wereld, zodat ook het reizen naar Nepal vloeiender kan verlopen.

Iedereen enorm bedankt voor de betrokkenheid en donatie! Samen maken we het mogelijk!

Wim en Marjolein Kars, maart 2022

